

Sygn. akt I ACz 2003/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSA Andrzej Struzik</u>
Sędziowie:	SA Barbara Górczanowska SA Jerzy Bess

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30 stycznia 2013 r.

w K.

sprawy z powództwa D. S.

przeciwko A. P., M. G., S. P. i M. K.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powódki

na zarządzenie przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Krakowie

z dnia 10 września 2012 r. sygn. akt I C 1319/12

p o s t a n a w i a:

1. zwolnić powódkę od opłaty od zażalenia;

2. oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W dniu 10 września 2012 r. przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Krakowie zarządził zwrot pozwu wniesionego przez D. S. przeciwko A. P., M. G., S. P. i M. K.. Uzasadniając to zarządzenie wskazano, że powódka została wezwana do uzupełnienia braków pozwu przez: sprecyzowanie żądania pozwu, podanie kto jest stroną pozwaną oraz wskazanie jej adresu, przesłanie odpisu pozwu w liczbie osób wskazanych jako pozwane oraz wskazanie wartości przedmiotu sporu w terminie tygodnia pod rygorem zwrotu pozwu. Ponieważ w wyznaczonym terminie braki nie zostały uzupełnione, a w szczególności powódka nie dołączyła odpisów pozwu w liczbie osób wskazanych jako pozwane, stosownie do art. 130 § 2 k.p.c. pozew podlegał zwrotowi.

Zarządzenie powyższe zaskarżyła powódka zarzucając, że w aktach znajdują się 4 egzemplarze pozwu, co odpowiada liczbie pozwanych. Nadto powódka wskazała, że nie podała wartości przedmiotu sporu, gdyż sprawa dotyczy ochrony dóbr osobistych, a podała kwoty, których domaga się od każdego z pozwanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Istotnie w aktach znajdują się 4 egzemplarze pisma powódki złożonego w odpowiedzi na wezwanie sądu. Dopiero to pismo należy traktować jako pozew, gdyż pismo z dnia 5 lipca 2012 r., które spowodowało wydanie zarządzenia o wezwaniu powódki do uzupełnienia braków formalnych pozwu, nie nosi cech pozwu i za taki nie mogło być uznane.

Powódka nie dostrzega jednak, że jako pozwanych wskazała 4 osoby, a zatem prawidłowym wykonaniem wezwania dotyczącego uzupełnienia pozwu było złożenie nie 4 ale 5 egzemplarzy pozwu, gdyż tylko wtedy 4 egzemplarze mogłyby zostać uznane za odpisy pozwu. Stwierdzić należy zatem, że powódka nie złożyła odpisów pozwu w liczbie koniecznej do nadania sprawie biegu, co powodowało obowiązek zwrotu pozwu stosownie do art. 130 § 2 k.p.c. Już z tej tylko przyczyny zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu stosownie do art. 397 § 2 w zw. z art. 385 k.p.c.

Tylko na marginesie należy zauważyć, że pismo powódki z dnia 7 sierpnia 2012 r. jest dotknięte także innymi brakami, które uniemożliwiają nadanie sprawie biegu. W szczególności podany adres: ul. (...), (...)-(...) K. z całą pewnością nie jest adresem zamieszkania pozwanych (jest to adres szpitala, w którym być może pozwani pracują), a do podania takiego właśnie adresu obliguje powódkę przepis art. 126 § 2 k.p.c. Powódka była wezwana do sprecyzowania żądania pozwu, zaś wskazanie, że tekst żądanego w pozwie oświadczenia ma zostać wywieszony na oddziale 7b, nie może zostać uznane za takie sprecyzowanie, gdyż powódka nie wskazała o oddział jakiej instytucji chodzi oraz nie podała okresu, przez który oświadczenie to miałyby zostać w taki sposób udostępnione. Wreszcie złożone pisma nie zostały podpisane. Znajduje się na nich niewielki znak, z trudem mieszczący się w prawym dolnym rogu drugiej strony pisma, który być może, w zamiarze powódki miał stanowić podpis, ale nie nosi cech pozwalających taki fakt stwierdzić.